

۱۰

فهرست تازه دریافت‌کنندگان ارز حمایتی برای واردات کاغذ چه نکاتی دارد؟

اتاق شیشه‌ای بهارستان

۱۰

سنگ تمام مصطفی مستور برای نویسنده مرموز

دیدار دوباره تماشاگران با آستریکس و اوبلیکس

بازگشت انیمیشنی موفقیت‌آمیز

فرهنگ

شنبه :: ۱ دی ۱۳۹۷ :: شماره ۵۲۹۹

۱۲

۹ جامه

امروز چی داریم؟

تولد آقای مجری سینماگر

قبل از این‌که از امروز بگویم، کمی از دیروزمان برایتان تعریف کنیم. از آن روزهای پر جنب و جوش تحریریه بود، راستش کمتر پیش می‌آید روزهای تعطیلی که به روزنامه می‌آییم، این همه هیجان داشته باشیم که در نهایت دقت و سرعت همه چیز را پیش ببریم و کار تمام شود. ما هم مثل شما می‌خواستیم به جشن یلدایمان برسیم و خلاصه هیجانی داشتیم دیروز وصف نشدنی، هم برای نوشتن صفحه‌هایی جذاب برای شما و هم برای رفتن و رسیدن به این طولانی‌ترین شب سال و شیرینی‌هایش. امیدواریم امسال هم یلدا خاطرات خوش زیادی را در خودش جا داده باشد و تا پلدای بعدی مدام با یادآوری شان لبخند بزنیم.

دوستان ما در گروه سینما هر روز هفته با دقت می‌روند سراغ سوزنه‌های جذاب و خواندنی که برای علاقه‌مندان این هنر هم جالب باشد. آنها امروز رفته‌اند سراغ کارنامه سینمایی جناب رامید جوان یا به قول جناب خان همان فرشته جوده خودمان! امروز تولد این بازیگر، کارگردان و مجری تلویزیون است و به همین مناسبت می‌شود بررسی کرد که این چهره محبوب تلویزیونی در سینما چه کرده و چگونه عملکردی داشته است. این مطلب در صفحه ۱۱ امروز منتشر می‌شود، جای شما بودم خواندنش را از دست نمی‌دادم.

خبرنگاران ما حساسیت خاصی به ماجراهای کاغذ دارند، تقریباً چیزی مشابه همان حساسیتی که خبرنگاران اقتصادی رسانه‌ها به سلطان سکه و دلار و ... داشتند. چون بخش مهمی از کار عرصه فرهنگ و هنر حول محور کاغذ می‌گردد، از ماجراهای پیش‌آمده این عرصه نیز طبعاً نمی‌توان گذشت. امروز نیز در صفحه ۱۰ به ماجراهای ظاهراً بی‌پایان این عرصه و فهرست تازه منتشر شده دریافت‌کنندگان ارز حمایتی برای واردات کاغذ را بررسی کرده‌اند.

همین صفحه‌ای هم که در دست دارید، مطلب جالبی درباره انتخاب‌های ایران برای جایزه جهانی اسکار را دارد. در این مطلب بررسی کرده ایم که طی سال‌های گذشته ما و دیگر کشورهایی که در بخش اسکار فیلم خارجی شرکت کرده‌اند، چگونه شرایطی داشته‌اند. همچنین انتخاب‌های موفق و غیرموفق ایران را کنار هم چیده و سری زده‌ایم به نوع نگاه‌های داوران و منتقدان این جایزه.

در صفحه ۱۲ هم مثل هر شنبه کیکاووس خان یزایی برایتان بهترین‌های سینمای جهان را جمع کرده و البته سراغ يك انیمیشن خاص هم رفته است. در این صفحه می‌توانید مثل همیشه ببینید در سینمای دیگر کشورها چه خبر بوده و چه اتفاقاتی در حال وقوع است.

پایان جشنواره

قصه‌گویی با تجلیل

از آقای حکایتی

جشنواره ۲۱ قصه‌گویی با تجلیل از تلاش‌های بهرام شاه‌محمدلو در حوزه قصه‌گویی شب گذشته به کار خود پایان داد.

به گزارش تسنیم، این مراسم روز گذشته در سالن بهنام محمدی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در حضور عموم مردم، هنرمندان و مسئولان کانون پرورشی برگزار شد. اجرای این برنامه به عهده سجاد اسماعیلی یکی از قصه‌گویان برتر سال گذشته و محمد سلوکی بود.

فاضل نظری در سخنرانی کوتاهی که در لحظات پایانی جشنواره داشت، گفت: متأسفانه کودکی ما در حجابی قرار گرفته تا ماکمی رسمی برخورد کنیم. کار کردن برای کودکان نیاز به پاداش ندارد، بلکه فعال در حوزه کودک کار نیکی کرده که پاداش همراهی کودکان به او اهدا شده است.

زمردیان، دبیر جشنواره نیز با اشاره به برخی آمار و ارقام گفت: «پس از دود دهه برگزاری جشنواره به نظر می‌رسید باید جغرافیای جشنواره توسعه پیدا کند و مشارکت عمومی افزایش یابد.

او با اشاره به افزایش سطوح جشنواره از بخش نود ثانیه‌ای گفت ۱۷۰۰ اثر به جشنواره رسیده است.

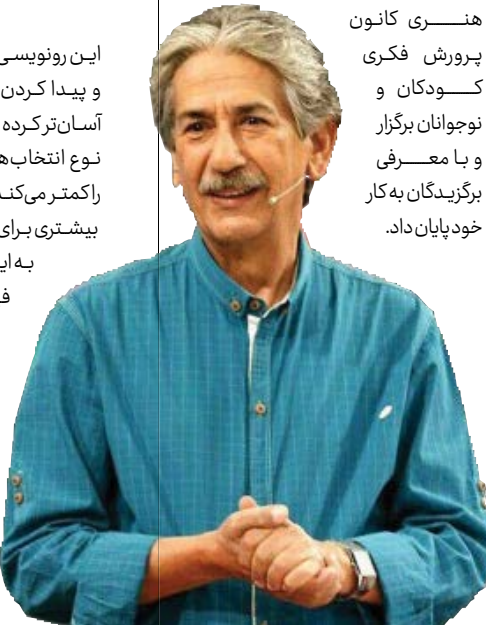
زمردیان با برشمردن بخش‌های جشنواره گفت: در سه روز جشنواره ما شاهد استادان دانشگاه و برگزاری جلسات عملی بودیم. تا پایان سال نخستین انجمن قصه‌گویی در کانون تأسیس می‌شود.

سروش صحت، دبیر هنری جشنواره که به دلیل درگیر بودن ساخت فیلم در شاندرمن بود، در يك پیام ویدئویی گفت: با غنرخواهی از تمام شرکت‌کنندگان و مدعوین و داوران دلم با شماست و امیدوارم شب فراموش‌نشدنی داشته باشید و برای هم قصه بگویید.

در مراسم شب گذشته از حجت‌الاسلام اسماعیل آذری‌نژاد برای تلاش در تربیت و آموزش کودکان روستایی و قصه‌گویی در مناطق صعب‌العبور تقدیر به عمل آمد. این مربی روحانی در گفتاری با بیان آن‌که هفت سال قصه می‌گوید تأکید کرد در تلاش است با دانایی فقر از بین رود. وی افزود: ای کاش بخشی از آموزش و پرورش به کانون واگذار می‌شد تا کودکان ماکودکی کنند. در آموزش و پرورش کودک کودکی نمی‌کند. شعار من قصه، توپ و رنگ است چرا که بچه‌ها با بازی می‌آموزند.

بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی از ۲۶ تا ۲۹ آذر در مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون

پرورش فکری کودکان و نوجوانان برگزار و با معرفی برگزیدگان به کار خود پایان داد.

گروه سینما

با اعلام نام فهرست اولیه نامزدهای رشته اسکار بهترین فیلم خارجی سال مشخص شد «بدون تاریخ، بدون امضاء» (که از سوی ایران نامزد حضور در رقابت‌های این رشته از جوایز بود) نتوانسته خود را در دل فیلم‌های نامزد شده قرار دهد. آکادمی اسکار از چند سال قبل و به دنبال اعتراضاتی که نسبت به نوع انتخاب فیلم‌های این رشته صورت گرفت، تغییری بزرگ در رشته بهترین فیلم خارجی سال ایجاد کرد. براساس این تغییر، اعلام نام نامزدهای اصلی در دو بخش انجام می‌شود. در بخش اول، نام ۹ فیلم اعلام و در مرحله دوم و نهایی، پنج فیلم از بین این ۹ فیلم به‌عنوان نامزدهای اصلی و نهایی معرفی می‌شوند. اعتراض منتقدان و اهل فن این بود که اعضای آکادمی اسکار در انتخاب‌های خود بی‌دقتی می‌کنند و دو بخش کردن نام نامزدها، برای این بوده که تعداد بیشتری فیلم بتواند در این رشته نامزد شود.

چرا «بدون تاریخ، بدون امضاء» از اسکار ۲۰۱۹ حذف شد؟

انتخاب‌های تاریخ‌گذشته

اما حتی دو بخشی شدن اعلام نامزدها کمکی به فیلم ایرانی نامزد شده نکرد. شاید باید دلیل این موضوع را در نوع انتخاب فیلم از سوی ایران جست‌وجو کرد و نه در نوع انتخاب اعضای آکادمی اسکار حتی شاید بتوان گفت که از ابتدای انتخاب بدون تاریخ بدون امضاء می‌شد حدس زد که این فیلم شانسی برای حضور در رقابت‌های اصلی اسکار نخواهد داشت. رسم معمول آکادمی اسکار و اعضای سن بالایی آن، این است که در انتخاب فیلم‌های رشته بهترین فیلم خارجی سال، به دنبال نام‌های آشنای فیلمسازان و فیلم‌های پرسروصدایی هستند که معمولاً در جشنواره‌های بین‌المللی گرد و خاک زیادی به پا کرده‌اند. اعضای آکادمی که غالباً دید و نگاه عمیقی به سینمای جهان – به‌ویژه فیلم‌های سینمای غیرمتعارف، که حرف اصلی را در رقابت‌های رشته بهترین فیلم خارجی می‌زنند – ندارند، برای انتخاب‌های خود از انجمن‌های مختلف منتقدان سینمایی آمریکا و اسامی برندگان جشنواره‌های مختلف جهانی در يك سال گذشته رونویسی می‌کنند.

نکته مهم توجه داشت که داستان فیلم‌ها باید بومی و در ارتباط کامل با مسائل و مشکلات همان جامعه‌ای باشد که فیلم در آن ساخته شده است. اما در همان حال باید برای تماشای معمولی جایی مثل آمریکا هم تماشایی و جذاب باشد. داستان‌های جهانشمولی که می‌تواند در هر نقطه‌ای از جهان رخ دهد، معمولاً مورد پسند اعضای آکادمی نیست. در صورت انتخاب يك داستان جهانشمول هم باید به این نکته مهم توجه داشت که در فضایی کاملاً بومی و متناسب با اوضاع و حال و هوای کشور سازنده همخوانی داشته باشد. دلپیش هم ساده است. اعضای آکادمی هر روز در کشور خود فیلم‌های زیادی را با چنین مضامینی می‌بینند و تماشای فیلمی اینچینی با يك زبان متفاوت، رغبت چندانی در آنها برنمی‌انگیزد. برای مثال، فیلم ژاپنی «زدان فروشگاه» (که شانس زیادی برای تصاحب مجسمه طلایی اسکار بهترین فیلم خارجی امسال را

در دوره‌های گذشته و دو اسکاری که به دست آورد هم می‌تواند مؤید این نکته باشد. اصغر فرهادی زمانی توانست دوبار جایزه اسکار بهترین فیلم خارجی سال را از آن خود کند که فیلم‌هایش قبل از حضور در رقابت‌های اسکاری چند موفقیت خوب بین‌المللی را تجربه کرده بودند. این فیلم‌ها زمانی در مراسم اسکار شرکت کردند و در معرض دید و قضاوت تماشاگران و اعضای آکادمی اسکار قرار گرفتند که تحسین‌های پرشور منتقدان بین‌المللی و جوایز جشنواره‌ها را کنار خود داشتند. از سوی دیگر، نام خود فرهادی هم برعکس نام وحید جلیلود، به تنهایی حکم يك برند را داشت.

چه داستان‌هایی برای آکادمی اسکار جذاب است؟

در عین حال، در انتخاب فیلم برای شرکت در مراسمی مثل اسکار (و برای جلب نظر اعضای آکادمی) باید به این

دارد) داستانی درباره زندگی خانواده‌ای حاشیه‌نشین و تلاش آنها برای گذران زندگی در شهر توکیو یو شلوغ است. همان زمان نمایش عمومی فیلم در جشنواره کن، منتقدان از آن به عنوان اثری کاملاً بومی اسم بردند (که می‌تواند در هر کشور دیگری هم اتفاق بیفتد) و تلاش کارگردانش برای نمایش زندگی سخت حاشیه‌نشینان شهری صنعتی را تحسین کردند. فیلم دیگری که می‌توان مثال زد، «گناهکار» دانمارکی است. این فیلم با لحن سرد و تلخ خود، داستان افسر پلیسی را به تصویر می‌کشد که پاسخگوی تلفنی شهروندانی است که در خطر قرار دارند. با آن‌که هالیوود امتیاز ساخت نسخه انگلیسی زبان این فیلم را خریده، اما نسخه دانمارکی کاملاً حال و هوایی بومی و محلی دارد و مختص کشور سازنده‌اش است. اما حضور فیلمی مثل «روما» آلفونسو کارون، همه چیز را عوض می‌کند. درام سیاه و سفید شرح حال گونه این هنرمند تحسین شده مکزیک، احتمال برنده شدنش را بسیار تقویت می‌کند. نام کارون همیشه مترادف با نام جایزه اسکار بوده است. چنین مثالی را در سطحي پایین‌تر می‌توان برای کره جنوبی و «سوختن» زد.

انتخاب شگفتی‌آفرین لبنان

اما انتخاب لبنان را می‌توان شگفتی اسکار امسال از زیبایی کرد. این واقعیتی است که سینمای خاورمیانه (و البته مسائل مختلفی که کشورهای این منطقه با آنها دست به گریبان هستند و هر روز، تیتراژ رسانه‌ها را تاشکیل می‌دهند) در يك دهه اخیر مورد توجه آکادمی اسکار بوده است. سینمای فلسطین که با وجود بی‌سرزمین بودن لقب مهم‌ترین، معتبرترین و پرکارترین صنعت سینمای منطقه را از آن خود کرده، در دوره‌های گذشته مراسم اسکار همیشه یکی از پاهای ثابت نامزدی در رشته اسکار بهترین فیلم خارجی سال بوده است. هانی ابواسد در آمریکا هم به اندازه کشور فلسطین شناخته شده است. اما حضور فیلمی از لبنان درگیر جنگ در این رشته، به نوعی يك استثنا به حساب می‌آید. «گفرناهوم» نادین لبکی، داستان جنگ و کودکان جنگ را تعریف می‌کند. سازنده‌اش این فیلم را ساخته تا درباره سرنوشت بچه‌هایی صحبت کند که در موقعیت جنگی طولانی، چه سرنوشتی خواهند داشت. در عین حال، انتخاب گفرناهوم می‌تواند نوعی دهن‌کجی هالیوود و آکادمی اسکار به ترامپ و سیاست‌های افراط‌گر ایانه و ارتجاعی‌اش نسبت به خاورمیانه، جنگ اعراب و اسرائیل و درگیری‌های یمن و حمایت همه‌جانبه‌اش از محمد بن سلمان باشد. هالیوودی‌ها که مخالفت شان با ترامپ را پنهان نمی‌کنند، بدشان نمی‌آید با انتخاب فیلمی از جایی مثل لبنان يك دهن‌کجی هم به رئیس‌جمهور داشته باشند که بیشتر از واقعگرایی، به دنبال برگزاری شو و نمایش است.

